Выходить у Львовѣ що дня (кромѣ недѣль и гр. кат. святъ) о 5-ой годинѣ по полудни.

Администрація и Експедиція пôдъ ч. 8 Улиця Чарнецкого.

Редакція пôдъ ч. 4 Улиця св. Антонього.

Письма приймають ся лишь франкованй.

Рекламаціи неопечатанй вôльнй ôдъ порта. Рукописи не звертають ся.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додатокъ до „Газеты Львôвскои".

Предплата у Львовѣ въ Администрацiи „Газеты Львôвскои" и въ ц. к. Старостствахъ на провинціи:
на цѣлый рôкъ 2 зр. 40 к.
на пôвъ року . 1 зр. 20 к.
на чверть року . 60 к.
мѣсячно . . . . 20 к.
Поединоке число 1 кр.

Зъ почтовою пересылкою:
на цѣлый рôкъ 5 зр. 40 к.
на пôвъ року 2 зр. 70 к.
на чверть року 1 зр. 35 к.
мѣсячно . . . . 45 к.
Поединоке число 3 кр.

Ч. 45. Вторникъ 26 Лютого (10 Марта) 1891. Рôкъ I.

Переглядъ политичный.

Нынѣ позволимо собѣ подати короткій начеркъ политичный зъ цѣлого минувшого тыжденя. Якъ гадаемо, буде оно користнѣйше и для читателѣвъ нашихъ, бо маючи передъ собою короткій образъ руху политичного, лекше зможуть ся въ нѣмъ орiентовати А зачнемо ôдъ Австріи, божь не даромъ каже пословиця: „сорочка тѣлу найблизша". Тыждень минувшій бувъ для Австріи однымъ зъ тыхъ, котрй запишуть ся въ исторіи, яко рѣшаючій о судьбѣ Державы. Въ нѣмъ бо приступили горожане цѣлои Державы до урны выборчои, щобы выбрати для себе заступниковъ и кермачѣвъ для Державы.

У насъ въ Галичинѣ можна поставити сегорôчнй выборы яко взôръ небувалый въ исторіи нашого краю; въ найбôльшôй солидарности приступивъ кôлькомилiоновый людъ до сповненя свого обовязку и выбравъ всюды мужѣвъ гôдныхъ довѣрія.

Нарôдъ рускій ствердивъ то, що заступники его пôднесли въ Соймѣ, якъ мужь одинъ станувъ по сторонѣ правды и тымъ самымъ заявивъ, що не узнае нѣкого, кто голосить щось иншого, надъ то, що пôднесли въ Соймѣ Князѣ нашои Церкви. Сѣмохъ заступниковъ выбрали мы до Думы державнои помимо скреготу и злости противниковъ, а противниковъ, жаль ся Боже такихъ, котрыхъ до теперь мы звали братьми, дѣтьми однои землѣ, котрй зъ пôдъ тои самои вышли стрѣхи, тымъ самымъ говорять языкомъ, а прецѣнь ôдродили ся ôдъ насъ и приняли ся гôркои задачѣ, звести нашь людъ на роздороже. Однакъ правда побѣдила; старои партіи бôльше не ма! Послѣднй выборы добили еѣ. А зазначити треба и то, що при выборахъ тыхъ йшли обѣ народности дорогою взаимныхъ уступствъ и найбôльшои солидарности. Въ подѣяхъ нашихъ есть се фактомъ надзвычайнои ваги, и дай Боже, щобы було першимъ крокомъ на дальшôй дорозѣ згоды и любови.

При выборахъ по Галичинѣ, кождый звертавъ око на Чехи. Однакъ тамъ выпали выборы якъ могли найгôрше. Народъ не пôйшовъ за голосомъ здорово мыслячихъ людей, тй знову за мало взяли ся до акціи предвыборчои и прийшло до того, що судьбы народа попали ся въ руки Молодочеховъ. Яке становище займуть они въ Думѣ, сего не можна еще предвидѣти, правдоподôбно однакъ будуть ся они тримали дотеперѣшнои политики и станутъ въ опозиціи взглядомъ правительства безъ розваги на то, чи справа, котру рѣшати треба, добра, чи нѣ. Люде тотй сказали собѣ разъ, що правительство не хоче ихъ добра и перенятй мыльною тою гадкою, роблять лишень заколотъ и всиниють правильный розвôй Державы. Сумно то и дуже сумно!

Въ иншихъ краяхъ выпали выборы по бôльшôй части досыть користно.

Дума державна угорска скôнчить небавомъ свои обрады. Минувшого тыждня дебатовано головно надъ поодинокими точками проекту о судовництвѣ конзулярнôмъ. Мадяры, помимо такои волѣ, яку мають, и цѣлковитои ôдрубности, не хотять, и въ найдрôбнѣйшихъ рѣчахъ, бути сполучеными зъ другою частею Державы. Дебаты надъ судовництвомъ конзулярнымъ, де остаточно мусять бути заступленй такъ Австрія якъ и Угры, выкликали въ Думѣ забуреня, однакъ твереза бôльшôсть станула за проектомъ.

Въ ôдносинахъ до иншихъ державъ, полѣпшае ся интересъ державы зъ днемъ кождымъ. Трипримиріе, мимо змѣны италійского габинету, не ослабило ся цѣлкомъ, а противно знайшло въ Рудинимъ сильного приклонника; договоръ торговельно-промысловый зъ Нѣмцями уже на укôнченю, трактатъ зъ Румуніею завязаный, ôдносины до Россіи полѣпшили ся знатно.

Нѣмцѣ не можуть такожь нарѣкати. Енергична дѣяльность молодого цѣсаря выходить лишь на ихъ користь, а забѣги, якихъ не щадить цѣсарь Вильгельмъ, щобы полагодити питаньє соціяльне, мають значѣнье не лишень для Нѣмець, но и для цѣлого свѣта. Найважнѣйшою рѣчею, котра минувшого тыждня займала прасу нѣмецку була справа поѣздки цѣсаревои вдовы Фридериковои до Парижа. Нѣмцѣ оказали тôлько такту, що зневагу нанесену имъ въ Парижи зъигноровали, и при найблизшôй нагодѣ постарають ся знову о навязанье зносинъ зъ Франціею. Була то офѣра понесена для удержаня супокою и вже теперь зробила она много доброго въ тôмъ взглядѣ. Односины Нѣмецъ до Россіи, полѣпшили ся знатно. Чимъ разъ бôльше стверджуе ся вѣсть о приѣздѣ царя до Берлина булобы то фактомъ рѣшаючимъ въ справѣ ôдносинъ нѣмецко-россійскихъ.

Бисмаркъ притихае уже. *Hamburger Nachrichten* устали трохи въ своихъ ѣдкихъ выгадкахъ противо правительства. Бисмаркъ принявъ жертвовану ему кандидатуру до парляменту въ Гановерѣ. Понеже однакъ въ окрузѣ тôмъ жаденъ выбôръ не есть можливый безъ помочи правительства, мусѣло се оджє наступити за попереднымъ порозумѣньемъ ся зъ правительствомъ.

Франція сварить ся безустанно. Безъ сварки годѣ ѣй жити. Французôвъ не може собѣ инакше представити, якъ дрôбными дѣтьми, котрй разомъ бавлять ся въ пѣску, а точно що пару хвиль бьють ся и плачуть. Булянжисты пôдно-

КРЕСТЪ НА СТЕНѢ.

(Перекладъ въ I. Корженьовского).

(Дальше).

Мавъ ôнъ неразъ собѣ завѣрюванй величезнй сумы грошей, привозивъ и доставлявъ ихъ вѣрно, возивъ найтайнѣйшй письма и здававъ кому треба зô всею обачностію и осторожностію. Нынѣ сидѣвъ вже ôдъ самого раня и ждавъ, видно панъ до порученои ему справы привязувавъ велику вагу, бо зъ лавки на крокъ не стававъ, выпивъ раненько чарку горѣвки, котру велѣвъ собѣ винести на двôръ, тутъ перекусивъ малый снѣданокъ, тутъ пересидѣвъ до вечера, зорко глядаючи на дорогу ôдъ села, не показуючи по собѣ того, що ему скучно, коневи навѣть казавъ принести зъ корчмы сѣна и воды, щобы самому не рухатись зъ мѣсця. Зъ пôдъ бараней шапки зъ синымъ ôдливомъ, вымыкавъ ся вже сивѣючій оселедець, котрый козакъ хвилями бравъ въ ротъ и кусавъ зубами якъ вуса. Въ его сивыхъ очахъ видно було быстрый умъ и проворнôсть; теръ ихъ часъ до часу, щобы не задримати а ôдтакъ знова глядѣвъ на дорогу пильно. Зъ прибраня можна було пôзнати, якъ ôнъ въ пана бувъ цѣненый, коли его красше ôдъ другихъ одягавъ: жупанъ на нимъ чорный, пасовный, маленькій, а зверха кунтушъ до пояса лишь, тои барвы що шапка, зъ рукавами звязаными на плечахъ, обшитый золотымъ шнуркомъ. Же то було лѣтомъ, мавъ ôнъ на собѣ полотнянй шараварь, широкй, висячй мовъ спôдниця. За поясомъ ремѣннымъ набитымъ ладунками, стремѣли нôжь, ложка и пара коротиць, а зъ правого боку на гудзику висѣла нагайка, зъ короткимъ пужелномъ, гарно обмотанымъ тонькимъ ремѣньчикомъ. До того добавити ще треба, що сей вѣрный слуга звавъ ся Семенъ, на Украинѣ бо, що другій козакъ то Семеномъ зве ся.

Одже Семенъ учувши гуркотанье колесъ, задеръ лобъ и вдививъ ся пильно; а коли надзрѣвъ здалека повôзъ, схопивъ ся зъ мѣсця, притуливъ руку по надъ очи, щобы лѣпше приглянутись конямъ и карытѣ. Розпôзнавши добре, що то той самый, на котрый казали ждати, мурконтнувъ до себе:

— Ну! слава Богу! — и въ мигъ, кôнь бувъ заковзаный, лѣва рука держала водила при гривѣ а нога наступила на стремя. Такъ стоячи, ждавъ, закимъ не надъѣдуть.

Коляска пристанула; тожь козакъ, видячи, що ще есть часъ, вынявъ ногу зô стремени, а здаючись бути байдужнымъ на прибувшихъ, ôставъ щось при кульбацѣ поправляти. Всежь таки нишкомъ зазиравъ до коляски и побачивши двѣ панѣ прошептавъ:

— Таки она, славити Бога!

Коли першій разъ сказавъ Семенъ „Слава Богу!" вѣдай втѣшивъ ся, що очѣкуваню его конецъ; теперь-же увѣрившись хто приѣхавъ, зрадѣвъ, бо знавъ, що батько, с. е. панъ его, буде радъ, и що батько велѣвъ, козакъ справить якъ слѣдъ. Така то вже була натура въ того украиньского козака.

— Аговъ! козаче! а далеко ще до Богополя? — скрикнувъ фѣрманъ кладучи батôгъ на буду карыты.

— Двѣ милѣ — ôдповѣвъ Семенъ пôдсмѣхаючись пôдъ вусомъ и такимъ голосомъ, якимъ Украинець, коли говорить про свои милѣ, можна гадати, що тамъ не двѣ а пять и бôльше буде.

— А заѣдемо тамъ нынька на ночлѣгъ? — спытавъ фѣрманъ Михайло обтираючи куряву зъ лиця.

— Якъ рушите заразъ — ôдповѣвъ козакъ, журливый про те, щобы не ѣхали ночею — то заѣдете.

— Либонь то тй вашй милѣ? — морконтнувъ фѣрманъ чѣхаючись по за ухомъ, вже бо набувъ трохи досвѣду, що то значить Украинська миля.

— Або вы не зъ ôдси? — спытавъ замѣсть ôдповѣди козакъ. Мавъ ôнъ до того причину, хотѣвъ бо вытягнути слово доказуюче, що то тй самй, на котрыхъ ждавъ.

сять голову чимъ разъ то сильнѣйше, радикалы солидарно выступають на передъ, правительство безсильне и безрадне. Булянжеръ сидить въ Брукселѣ. На островъ Єрсей не верне ôнъ бôльше, бо островъ сей належить до Англіи, а Англія зôбрала тôлько доказôвъ вины Булянжера, що готова въ кождôй хвилѣ выдати его правительству французкому. Бугянжеръ приготовувавъ черезъ своихъ сторонникôвъ въ Парижи ворохобню противъ Нѣмцѣвъ пôдчасъ побуту цѣсаревои вдовы Фридериковои.

Италія вступила на безвыхôдну дорогу. Новый габинетъ пôдъ мудрымъ правлѣньемъ Рудинього, мôгъ-бы єѣ двигнути зъ сумного положеня, однакъ мае ôнъ тôлько ворогôвъ, слѣпыхъ противникôвъ добра Италіи, що не можна ему вѣщувати довгого поводженя. Вже теперь голосить опозиція, що габинетъ сей упасти мусить. Змаганя Рудинього до поправленя ôдносинъ италійско-французкихъ суть такъ зрозумѣли̂ и ôдповѣдаючи̂ потребамъ часу, що дивувати ся лишень можна, якимъ чиномъ знаходять они опонентôвъ. Прецѣнь рѣчею ясною, що до забезпеченя супокою, довгого и тревалого, потреба конечно двохъ рѣчей: згоды Нѣмцѣвъ зъ Россією и Францією, згоды Франціи зъ Италією. Односины Ватикану до Квириналу не змѣнили ся до теперь.

Въ Ишпаніи, при отвореню кортезôвъ, выголосила королева реґентка бесѣду тронову и освѣдчила, що ôдносины Ишпаніи до всѣхъ державъ суть пріязни̂, а найпріязнѣйши̂ суть ôдносины зъ Апостольскимъ Престоломъ. Кобы лишень не сумне внутрѣшне положенье, въ яке ввели Ишпанію радикалы и массоны, при мирнôмъ своѣмъ успособленю моглабы держава та розвивати ся дуже хорошо.

О станѣ Болгаріи и Сербіи подали мы на дняхъ.

Румуньскій парляментъ зôставъ розвязаный а нови̂ выборы наступлять за мѣсяць Єсть се о тôлько добре, що новый габинетъ буде мавъ часъ приготовити свою програму и обробити проекта, яки̂ правительство поставить новому парляментови. Якъ выпадуть выборы, трудно се предвидѣти, правдоподôбно однакъ не прихильно для правительства.

Політику Россіи зрозумѣти годѣ. Зъ одной стороны на кождôмъ кроцѣ запевняє она о своихъ покоєвыхъ стремленяхъ, зъ другои не перестає вооружувати ся. Положенье финансове Россіи дуже прикре а министръ скарбу Вишнеградскій мусить уживати всѣхъ способôвъ, щобы ратовати честь. Россіяне мають еще много такихъ, котри̂ не ôдъучили ся розрôжняти свою власнôсть ôдъ чужои, а особливо державнои, и тоту послѣдну уважають за свою.

Въ иншихъ державахъ станъ незмѣненый.

Выборы.

Изба гандлево-промыслова въ Чернôвцяхъ выбрала кандидата нѣмецко-либеральнои партіи Поппера.

Бôльши̂ посѣлости въ Моравіи выбрали знову девятехъ дотеперѣшныхъ представителѣвъ. Сторонництво консервативне вôдержало ся ôдъ голосованя. Межи выбраными знаходять ся: 4 кандидатôвъ либеральныхъ, 1 членъ клюбу Коронинього и 4 зъ фракціи центрумъ.

Бôльша посѣлôсть сальцбурска выбрала нѣмецко-консервативного Шредера.

Въ выборахъ зъ ческихъ избъ гандлево-промышленныхъ перейшли: въ Празѣ двохъ Молодочехôвъ; въ Пильзнѣ кандидатъ молодоческій; въ Будиєвицяхъ дотеперѣшни̂ Старочехи; въ Либреци двохъ народово-либеральныхъ; въ Хебѣ дръ. Пленеръ.

Курія мѣстъ въ Истріи выбрала знову Ріцці-го, члена клюбу Coronini-ого.

Курія мѣстъ въ Ґориціи выбрала гр. Coronini-ого.

Вчера, въ Недѣлю ôдбули ся выборы пословъ Избы гандлево-промысловои въ Истріи, Гориціи и Тріестѣ. Дивує насъ дуже, длячого не выбрано на выборы дня иншого, а недѣлю?

Нынѣ приступають до урны выборчои бôльши̂ посѣлости въ Галичинѣ, Истріи и Гориціи, дальше мѣста Стиріи, Тиролю и Форальберґу, а такожь Избы торговельни̂ Долѣшои Австріи и Каринтіи.

Після найновѣйшихъ вѣдомостей зъ Вѣдня, дотеперь выбрано 228 депутованыхъ. Помежу тыми 31 Молодочехôвъ, 10 Старочехôвъ, 4 Чехôвъ не знаныхъ, 37 Полякôвъ, 7 Русинôвъ въ Галичинѣ, 1 Русина на Буковинѣ, 13 антисемитôвъ. 7 нѣмецкихъ нарадовцѣвъ, 12 Словенцôвъ. 72 Нѣмцѣвъ либеральныхъ, 5 членôвъ клюбу Coronini-ого, 7 членôвъ сторонництва середины, 18 католикôвъ консервативныхъ, 2 приклонникôвъ Линбахера, 2 Румунôвъ. Дочисливши стилѣйши̂ выборы вѣденьски̂, зôстане загаломъ выбраныхъ 235 пословъ. Агитація въ Вѣдни величезна. Князь Лихтенштайнъ промавлявъ по очереди на четырохъ згромадженяхъ на передмѣстю Гернальсъ. Єго противникъ, Кропаветтеръ, промовлявъ лишь на двохъ згромадженяхъ.

Зъсылка въ Сибиръ.

Величезна просторонь землѣ, розлягаюча ся на цѣлôй пôвночнôй сторонѣ Азіи, покрыта або вѣчнымъ ледомъ и снѣгами, або степами безъ кôнця, — до недавна була мало що звѣстна цивилизованому свѣтови. Знали єѣ лише ти̂ нещастни̂, котрыхъ вже то за любовъ для своєѣ ôтчины, вже за бажанье свободы и домаганье ся правъ чоловѣческихъ, вже то наконець за рôжни̂ проступки и злочиньства, заганяло тамъ россійске правительство.

Сибиръ! то пекло для россійской державы, то мѣсце, зъ котрого иншого вызволеня нема, крôмъ смерти, а если кому удало ся коли выдобути передъ смертію, зъ того мѣсця страшенного, то вертавъ зъ ôдтамъ такъ змарнѣлый на силахъ, що суспôльности зъ него не було вже жадного пожитку.

Черезъ цѣле столѣтье утертымъ шляхомъ заганяли въ ту сторону людей зъ Россіи и Польщи цѣлыми громадами. Що було честнѣйшого, зъ горячѣйшою душею, зъ умомъ розвитымъ, йшло тамъ на вѣчне выгнанье, часто безъ суду и права, по бôльшôй части административнымъ порядкомъ, на приказъ першого лѣпшого губернатора. Кто ихъ всѣхъ тыхъ нещастныхъ перечислить!

На тоє важивъ ся однакъ звѣстный знавець Сибиру Ядрынцевъ и въ своимъ дѣлѣ: *„Статистични̂ матеріялы до исторіи зсылки въ Сибиръ“*, на уложенье котрого посвятивъ пятнайцятьлѣтный трудъ, ôдслонивъ намъ хотяй по части челюсть той пропасти, показуючи, сила то въ протягу бѣжучого столѣтія, въ ту пропасть звалило ся люда.

Ôдъ 1807 до 1881 року, выгнано въ Сибиръ загаломъ 642.000 людей, межи котрыми находило ся бôльше якъ 100.000 особôъ, котри̂ добровôльно зъ сказанцями тамъ потягли ся. Высылка тревала безпрерывно и зъ кождымъ рокомъ росла.

Въ першихъ 5 лѣтахъ (1807—1811) выслано 10.175 людей, въ лѣтахъ ôдъ 1857 до 1861 р. выгнано 36.831, а ôдъ 1887 до 1889 р. 86.336 людей.

Зъ 210.000 числа загального, высланыхъ въ 1867 до 1879 р., т. є. въ протягу тринайцяти лѣтъ, було самыхъ высланыхъ административнымъ порядкомъ, т. є. безъ засуду 51·8 процентôвъ засудженыхъ 48·2 процентôвъ, ôдданыхъ въ каторжни̂ роботы 12.3%, на мешканье зôслано 20·1%, на вѣчни̂ часы 2·4%, на поселенье мусове 13%.

Въ часѣ ôдъ 1823 до 1879 р., було самыхъ невѣстъ высланыхъ въ Сибиръ 15.1%, а тыхъ, що добровôльно ишли тамъ, щобы не ôдлучувати ся ôдъ слазанцѣвъ, въ протягу того часу зъ 4 процентôвъ, число ихъ дôйшло

— О мы здалека, теперь ôдъ Уманя ѣдемо.

— Ага! ôдъ Уманя — ôдповѣвъ Семенъ. — Бувавъ я и тамъ. А чи не зъ Калинецъ? — добавивъ хитро не дивлячись на фѣрмана и пôдтягаючи попрягъ ôдъ кульбаки.

— Нѣ, мы ѣдемо зъ Дашôвки.

— Ага! зъ Дашôвки — озвавъ ся Семенъ а въ его очахъ заѣскрилось ôдъ радости. — Ѣдтежь-бо, вже ѣдте, до Богополя шматъ, а на дорозѣ не ма де ночувати.

— А не буде тамъ блудной дороги, козаче? — спытавъ позѣваючи и протагаючись льокай, котрого кортѣло своє втрунути и до бесѣды вмѣшати ся...

— Чому не ма? є, — каже Семенъ усмѣхаючись — але ôдъ чогожь языкъ? Ѣдь все передъ себе, а якъ не знаєшь, то спытай.

— А якъ нема кого спытати? — сказавъ фѣрманъ.

— То ты все ѣдь — ôдповѣвъ Семенъ махаючи рукою — то десь конче заѣдешъ и тамъ розпытаєшь ся.

— Фѣрманъ зареготавъ ся, хопивъ пугу, скрикнувъ на конѣ: — хоу! — и рушивъ зъ мѣсця.

Семенъ вже на кульбацѣ сидѣвъ, минувъ карыту и погнавъ клусомъ на передъ.

— А ты козаче, де ѣдешь? — крычавъ за нимъ фѣрманъ.

— До Богополя.

— То якъ буде оманна дорога, ты намъ покажешь.

— Може и покажу — ôдкинувъ козакъ, а прищулившись на передъ, скропивъ коня нагайкою и погнавъ закрытый туманомъ курявы.

Фѣрманъ такожь затявъ конѣ и ставъ спѣшити, щобы его не стратити зъ очей. Того Семенови було и треба, щобы ѣхавъ борше, бо вже настававъ вечеръ, хмарило ся, а въ тôй сторонѣ клонячой ся къ долинѣ Богу, якъ звычайно по лѣвôмъ боцѣ рѣки, попадали ся пѣски, багна, а по при нихъ греблѣ и мôсточки.

Панѣ въ карытѣ, всеи той розмовы не чули и примѣтили зустрѣчи зъ Семеномъ. Панѣ Калинецка лежала зъ хустиною на очахъ, а тѣтка зажурена нею, всю увагу на неѣ звернула.

Вечеръ наспѣвавъ, хмары насували ся чимъ разъ бôльше. По двохъ годинахъ ѣзды, фѣрманъ догнавъ козака ѣдучого передомъ и гукнувъ:

— Гей козаче! а не буде тутъ якого села або корчмы?

— Буде, буде, село Слюсарева — ôдповѣвъ.

— А ночувати тамъ можна?

— Абы трава тай вода, то всюда можна ночувати — сказавъ козакъ. — У Слюсаревôй для коней мѣсце є, а для паньства нема.

— Е, що тамъ паньство — каже фѣрманъ лишь бы конямъ було добре, я тамъ заночую.

— Якъ хочешь — ôдповѣвъ Семенъ.

— А далеко ще до Богополя козаче?

— Двѣ милѣ, — ôдповѣвъ Семенъ ôдвертаючи голову, тай погнавъ ся.

— Чорты бы васъ побрали зъ вашими милями — муркотнувъ Полѣщукъ, навыкшій до инакшихъ помѣрôвъ дороги, а трѣснувши пугою грôмко, крикнувъ на передного: — Вытягай, паро!

Вже добре змеркло ся, якъ пристановились передъ корчмою невеличкого сельця, лежащого на низовинѣ, черезъ котру протекала рѣчка, несуча свою лепту филямъ Богу, а зъ нимъ летуча къ водамъ Днѣпра. Сельце то було нужденне, выглядало дико, корчма не обѣцювала доброго нôчлѣгу. Бувъ вже тутъ и Семенъ, котрый верхомъ скорше наспѣвъ и байдужный на своихъ знакомыхъ зъ дороги, ставъ щось шпортати коло коня, але фѣрманъ Михайло и словомъ не заговоривъ до него, сердитый, за ти̂ двѣ безконечни̂ милѣ. Передъ корчмою стояло кôлькохъ хлопôвъ. Ихъ нахмурни̂ лиця, величезный зрôстъ, побôльшеный ще чорными бараними шапками збакироваными на пôдголеныхъ лобахъ, чорни̂ коротки̂ свѣты висячи̂ ôдъ нехотя на однôмъ рамени, байдужни̂ та зухвали̂ маньеры, не дуже припали фѣрману до вподобы; волѣвъ однакъ спытати ихъ про дальшу дорогу, гадаючи, що дôзнає ся ôдъ нихъ правды. (Дальше буде.)

до 33%, помежи котрыми було найбôльше невѣстъ.

Выказъ той далеко недостаточный, дае однакъ хоть приближительне понятье о тôмъ множествѣ нещастныхъ сибирскихъ выгнанцôвъ. Шляхъ, котрымъ всѣ переходять, закимъ будуть порозкиданй по широкихъ просторахъ сибирскихъ степôвъ, тягне ся ôдъ Москвы черезъ Нижный Новгородъ, Казань, Пермь, Екатеринбургъ, Тюмень, Томскъ, Ачиньскъ и Иркуцкъ. По тыхъ мѣстахъ суть побудованй умысно т. з. станцій стаціи, т. е. величезнй вязницѣ, въ котрыхъ однакъ часто бувае битькомъ напханого люда, три разы стôлько, сила мѣстця въ нихъ мае ся.

Можна собѣ представити яка нужда мае мѣсце по тыхъ пекольныхъ пристановищахъ, тожь не диво, що велика часть засыльныхъ умирае по тыхъ етапахъ не дôйшовши на мѣсце свого призначеня.

Въ Тюменьской вязницѣ захорѣло ôдъ 1869 до 1875 року 10·3 процентôвъ выгнанцѣтъ, зъ котрыхъ пята часть умерла. Такъ само дѣе ся и по другихъ мѣсцяхъ. Въ лѣтахъ 1880 и 1881, по дорозѣ ôдъ Москвы до Ачиньска заболѣло 69·6 и 68·2 процентôвъ нещастныхъ, а умерло, 9·2 проц. и 8·5 проц. Майже десята часть ихъ вымерае по етапахъ, зъ недогляду, зъ втомленя, зъ поневѣрки та гризоты. Ось, якй то порядки въ тôй Россіи, де кождый горожанинъ, кождои хвилѣ безъ суду, на простый приказъ полѣцайского старшины, може бути хопленымъ и погнанымъ, тымъ кровавымъ шляхомъ, на тй вѣчнй леды, щобы не вернути зъ ôдтамъ-нѣколи!...

Кроника.

— **Выдѣлъ краевый** розписуе конкурсъ на стипендія для учениковъ краевои низшои школы рôльничои въ Городенцѣ, зъ речинцемъ до конця мѣсяця цвѣтня с. р. Суть три стипендіи: одна въ сумѣ 150 зр. для сынôвъ селянскихъ зъ повѣту толмацкого, которои право надаваня прислугуе выдѣлови толмацкои Рады повѣтовои; друга въ сумѣ 100 зр. для сынôвъ мешканцѣвъ Городенки, тамъже уродженыхъ; третя въ сумѣ 150 зр. для селянскихъ сынôвъ городенского повѣту, при чôмъ маютъ першеньство кандидаты, препорученй повѣтовымъ выдѣломъ въ Городенцѣ. Убѣгаючй ся о тй стипендіи повиннй внести свои прошеня на руки дирекціи краевои низшои школы рôльничои въ Городенцѣ.

— **Конкурсъ** на одну стипендію им. св. Юра въ рôчнôй сумѣ 100 зр., призначену для слухателѣвъ права, почавши ôдъ 1-го курсу 1890/91 року, розписуе митропол. консисторія, въ речинцемъ до 19 (31) марта с. р. Кандидаты повиннй выказати: 1. що походять зъ отця рускои народости и суть гр. кат. вѣроисповѣданя; 2. що суть бѣднй и 3. що укôнчили гимназію зъ дуже добрымъ поступомъ. Сыны гр. кат. мешканцѣвъ мѣста Дрогобыча маютъ при другихъ рôвныхъ обставинахъ першеньство. Студенты убѣгаючй ся о тую стипендію, повиннй такожь выказати ся, що слухаютъ або вже слухали выкладôвъ руского языка и рускои литературы. Прошенія о стипендію, заосмотренй въ ôдповѣдни свѣдоцтва, маютъ бути внесенй за посередництвомъ факультету правничого до львôвскои гр. кат. митропол. консисторіи.

Пôсля урядового выказу, послѣднои зимы було въ Берлинѣ 20.000 робôтниковъ безъ занятія. По бôльшôй части буля то мулярѣ и теслѣ, терпячій на недостачу роботы по причинѣ строи зимы.

— **Россійскй дневники доносять,** що министерство просвѣты выдало всѣмъ кураторамъ приказъ, щобы тй не дозвалили жидамъ удѣляти лекцій приватнымъ ученикамъ научныхъ середныхъ заведень.

— **Ôдкрытье.** Французскій подорожникъ Ґребо поробивъ важнй ôдкрытя наукові въ старинныхъ Тебахъ. Въ Деиръ-Ель-Баґари казавъ ôнъ копати поблизь саркофаґу королевои. Въ глубинѣ 15 метрôвъ ôдкопано дверѣ, ведучй въ пôдземъ, де найшли 180 мумій богослужниковъ и богослужницъ Аммона, множество статуй и богато папѣрусôвъ. Хочь треба припускати, що ôдъ 3000 лѣтъ земля не була рушана, все-жь деякй саркофаґи лежали въ звалинахъ, а въ кôлька мумій злѣзло золоченье. Крôмъ того ôднайшли входъ до погребу XI-ои династіи. Тамъ бувъ величезный саркофаґъ въ пѣсковця, въ котрôмъ лежала мумія богослужницѣ Гатора. На кусничкахъ матеріи, що покрывали мумію, знайшли знаки фабричнй въ року XXIV. По бокахъ саркофаґу стояли четыри препышнй срѣбнй веркала, передъ саркофаґомъ скринка деревляна, выповнена кôстьми двохъ волôвъ, зложеныхъ тутъ яко посмертне придане помершои.

— **Зъ Перегиньска пишуть до Дѣла:** На фабрицѣ въ Перегиньску люде бѣдують черезъ то, що въ зимѣ мусять спати пôдъ голымъ небомъ, бо такй колибы дрантавй, черезъ котрй вѣтеръ свище, не можна назвати, — колибами: Въ колибѣ вода замарзае, а чоловѣкъ не мае де высушитись, въ снѣгахъ обмочивши ся при роботѣ, — черезъ що люде набавляють са всякихъ хорôбъ, стають не здалй до працѣ слабують и передъ часомъ йдуть до гробу, Коли упоминають ся о лѣпшй колибы, то имъ жиды кажуть: „Иди собѣ до чорта! сиди дома, безъ тебе обôйде ся!" Ба, сиди дома, коли нема що ѣсти анѣ чимъ посолити, а за всякй датки душу выганяють. Прецѣнь повинно правительство дбати про долю и здоровлье бѣдныхъ зарôбниковъ!

— **Въ Грибовѣ** ôдбула ся на дняхъ судова розправа противо б. бурмистра мѣсточка Цьенжковицѣ. Теодора Кохлефля, обжалованого о надужитье власти. Кохлефль кождому виновникови приписувавъ въ ôдповѣдно до вины менше або бôльше число буковъ. Обжалованого засуджено на 20 зл. кары, а тыхъ, котрй були екзекуторами его приказôвъ на 48 годинъ арешту.

— **Зима у Франціи** понесла страшнй шкоды. Величеснй снѣги упали дуже вчасно на землю не замерзлу, опосля снѣги стали топнѣти по чôмъ схвативъ морозъ и тримавъ черезъ цѣлый лютый. Озимина пропала цѣлкомъ, дерева овочевй стоять безъ галузки, бо вѣтеръ поломивъ все. Пôсля обчисленъ пропала бѣднымъ робôтникамъ четверта часть ихъ майна, Потребабы найменше 6 міліонôвъ, щобы хлѣборобы могли по пропавшôй озиминѣ яриною обсадити городы.

† Посмертнй оповѣстки.

Робертъ Терлецкій ц. к. совѣтникъ Намѣстництва, упокоивъ ся нагло нынѣшнои ночи. Вѣчная ему память!

Въ Подеборнѣ померъ епископъ Дробе. Вѣчная ему память!

Вѣсти епархіяльнй.

Еп. Станиславôвска.

Дозволено о. Наркизови Янкевичеви въ Межигорецъ служити двѣ литургіи.

Завѣдательства одержали оо.: І. Смольнй въ Пановцяхъ, М. Медвецкій въ Чортковѣ, В. Носковскій въ Сухоставѣ.

Сотрудництва одержали оо.: Сев. Грицина въ Микуличинѣ, Ал. Балицкій въ Рожновѣ, Н. Рудницкій въ правомъ управы въ Посѣчи, Он. Вергунъ ставъ III-имъ сотрудникомъ катедральнымъ, Ант. Войтѣховскій I-имъ сотрудникомъ и II-имъ проповѣдникомъ катедральнымъ, Іос. Смеречиньскій прив. сотрудникомъ въ Воронѣ, Н. Анастазієвскій въ Иванковѣ, І. Бѣлорускій въ Чортковѣ.

Новопостановленй пресвитеры одержали сотрудництва: Игн. Поповичь въ Ганусôвцяхъ, В. Левицкій въ Блюдникахъ, Ст. Крушельницкій въ Товмачику, Ил. Григорчукъ въФерескули, Ал. Майковскій въ Яблоници, Ром. Шмигельскій въ Балинцяхъ, Ем. Боярскій въ Раранци, Н. Гриневскій въ Ямници, Вол. Добряньскій въ Садовѣ, Вол. Коржиньскій въ Жабю, Ад. Климъ въ Тудоровѣ, Петро Янкевичь въ Монастрискахъ, Евст. Шмериковскій въ Погориловцяхъ а Вол. Диминьскійименованый заступникомъ катихита въ станиславôвскôй школѣ реальнôй.

Послѣднй вѣсти.

Софійска *Agence* доносить, що генеральный консулятъ нѣмецкій передавъ правительству болгарскому ноту російску, мѣстячу рекламацію двохъ особъ выдаленыхъ зъ Болгаріи.

Министръ справъ заграничныхъ, гр. Кальноки, выѣхавъ на пару день на дворъ цѣсарскій въ Пештѣ.

Изба атеньска депутованыхъ приняла уставу, силою котрои въ неприсутности короля престолонаслѣдникъ обнимае реґенцію.

Въ Думѣ державнôй сойму угорского, внесено интерпеляцію, що загадало правительство зробити, щобы запобѣчи емиграціи до Бразиліи.

Малярѣ французкй знаходять ся въ дуже труднôмъ положеню. Рѣшили они не высылати своихъ образôвъ на выставу берлиньску, а тымчасомъ образы ихъ суть на выставѣ въ Штутгартѣ. *Figaro* запытуе малярѣвъ, чи знають они, що Штутгартъ лежить въ Нѣмеччинѣ.

Цѣсарь Вильгельмъ подаровавъ депутованому Косцьельскому образъ, представляючій фльоту Великого Курфирста зъ власноручною дедикацією: За дѣльне выступленье въ оборонѣ моеи маринарки — вдячный цѣсарь и король. Якъ вѣдомо, депутованый сей промовлявъ горячо за внесеньемъ правительства, домагаючимъ ся збôльшеня буджету маринарки нѣмецкои.

Дневники доносять зъ Праги, що мужѣ довѣрія старочеського сторонництва постановили оголосити манифестъ, заявляючій що наслѣдкомъ послѣднихъ выборôвъ до Думы державнои, пересвѣдчили ся, що людъ ческій бажае йти въ иншôмъ политичнымъ напрямѣ якъ той, въ котрôмъ йшли до теперь мужѣ въ службѣ народу ческого посовѣли. Тому то уступають они наразѣ зъ житя парляментарного — но и дальше будуть посвящувати свои силы народови, застерѣгаючи собѣ право предметовои критики надъ працею инщихъ партій.

Поѣзды зелѣзничй.

Пôсля годинника львôвского. (Ôдъ 1 жовтня 1890).

До Львова приходять:	Поѣздъ поспѣшн. або кур.	Поѣздъ особовый	Поѣздъ особовый	Поѣздъ мѣшаный
Зъ Кракова	4·03	9·28	8·50	7·15
Зъ Пôдволочискъ	2·20	7·30		3·15
Зъ Пôдволочискъ на Пôдзамче	2·08	7·01		2·38
Зъ Сухи, Хирова, Стрыя, Гусятина и Станіславова		8·30		
Зъ Будапешту, Мункача, Лавочного, Стружа, Хирова, Стрыя, Гусятина и Станіславова		12·08		
Зъ Сучавы, Черновець, и Станіславова		6·53		
Зъ Букарешту, Яссъ, Черновець, Гусятина и Стан.		2·—		
Зъ Букарешту, Яссъ, Черновець, Гусятина и Стан.	8·—			
Зъ Белзця (Томашева)				5·41
Зъ Белзця (лишь у вторки и пятницѣ)				10·17
Зô Львова ôдходять:				
До Кракова	2·28	8·30	4·20	7·20
До Пôдволочискъ	4·11	9·50		10·35
До Пôдволочискъ на Пôдзамче	4·22	10·15		11·05
До Стрыя, Хирова, Стружа, Лавочного, Мункача, Будапешту, Станіславова и Гусятина		5·55		
До Стрыя, Хирова и Сухи		10·20		
До Стрыя, Хирова, Сухи, Лавочного, Мункача, Будапешту, Станіславова и Гусятина		8·45		
До Станіславова, Черновець, Яссъ, Букарешту и Гусятина	9·16			
До Станіславова, Черновець. Яссъ и Букарешту		4·30		
До Станіславова. Гусятина, Черновець и Сучавы		10·16		
До Белзця (Томашева)				8·03
„ лишь въ пятницѣ				2·29
„ лишь вô вторки				4·43

Примѣтка: Годины пôдчеркненй лінійкою означають часъ нôчный ôдъ год. 6 вечеръ до год. 5 мін. 59 рано.

Торгъ збôжемъ.

9 марта	Львôвъ	Тернопôль	Пôдволочиска	Ярославъ
Пшениця	8.——8.25	7.85—8.10	7.60—8.—	8.——8.45
Жито	5.85—6.20	5.60—6.—	5.40—5.90	6.——6.35
Ячмѣнь	6.——6.75	5.25—7.—	4.85—6.50	5.75—7.25
Овесъ	6.——6.70	5.80—6.35	5.75—6.20	6.20—7.—
Горохъ	6.20—9.75	6.——9.—	6.——8.50	6.30—9.75
Выка	—.——.—	—.——.—	—.——.—	—.——.—
Рѣпакъ	—.——.—	—.——.—	—.——.—	—.——.—
Хмель	—.——.—	—.——.—	—.——.—	—.——.—
Конюшина чер.	42.—52.—	42.—52.—	45.—51.—	45.—52.—
Конюшина бѣла	—.——.—	—.——.—	—.——.—	—.——.—
Оковита	—.——.—	—.——.—	—.——.—	—.——.—

Все за 100 кильо netto безъ мѣшка.

Хмель ôдъ —·— до —·— за 56 кильо.

Оковита готова за 10.000 літр. пр. loco Львôвъ ôдъ —·— до —·— зл.

Одвѣчательный редакторъ: Адамъ Креховецкій

ИНСЕРАТЫ до „Народнои Часописи“ просимо пересылати до конторы пана **ЛЬЕОПОЛЬДА ЛИТЫНЬСКОГО** у Львовѣ, ул. Валова ч. 14. Цѣна стиха въ одноразовôмъ инсератѣ стоить 7 кр., при бôльше разовôмъ помѣщеню 6 кр. ôдъ стиха петитового. Пп. Купцѣ и Промышленники, котрѝ частѣйше будуть свои оповѣщеня умѣщати, одержують ôдповѣдный рабатъ.

АПТЕКА ПÔДЪ „СРѢБНЫМЪ ОРЛОМЪ“
ЖИГМОНТА РУКЕРА
поручаѥ

Знаменитѝ средства до консервованя зубôвъ и яселъ и удержаня ямы губнои въ цѣлковитôй чистотѣ, именно

Порошокъ до зубôвъ салиціловый и зъ руты надаѥ зубамъ снѣжну бѣлôсть и не ушкоджуючи цѣлкомъ шклива хоронить ихъ передъ спорохнѣлостію.— Цѣна шкатулки 25 и 35 кр.

Вода анатеринова, настôй на зѣляхъ антисептичныхъ, а такожъ и **вода салицилова,** котрои пару капель розпущенныхъ въ шклянцѣ воды, по выполоканю губы усуваѥ зъ неи непріятный смакъ, а такожъ забеспечу ясла передъ всѣми **слабостями.**

Др. Антоній Роицкій
(А. Берґеръ)

ординуѥ **въ болѣзняхъ заразливыхъ и скôрныхъ.** Єго **Порадникъ новый** въ болѣзняхъ мужескихъ (4 изданье) **зъ образками** коштуѥ у автора 1·20, почтою 1.50. — **Порадникъ въ болѣзняхъ женщинъ** коштуѥ у автора 50 кр. пôдъ опаскою 60 кр.

Ординуѥ въ дома ôдъ годины 3—5 по полудни, Львôвъ, улиця Кароля Людвика ч. 7.

Увага. На письма зъ гонораромъ ôдповѣдаѥ ся безпроволочно, а на требованье высылаю лѣки зъ аптики въ способъ дискретный.

КАЛЕНДАРЬ ЗДОРОВЛЯ
на рôкъ 1891,
выданый въ польскôмъ языцѣ мѣстить кальендаріюмъ греческе и латиньске, богато илюстрованый, повенъ цѣкавыхъ розправъ, дотычачихъ збереженя здоровля, посылаѥ
ЛЬЕОПОЛЬДЪ ЛѢТЫНЬСКІЙ,
у Львовѣ, Валова 14,
franco за надôсланьемъ 50 кр. а- в.

Котелъ
паровый
урядово выпробованый, о силѣ $1\frac{1}{2}$ коня,
заразъ до спродажи.
Близша вѣдомôсть у Льеопольда Литыньского, улиця Пекарска ч. 21 у Львовѣ.

Яковъ Федеръ
мѣскій лѣкарь и акушеръ
бувшій секундаріюшъ общого шпиталя у Львовѣ, осѣвши въ **Устю зеленôмъ,** лѣчить всякѝ слабости въ кругъ медицины и хирургіи входячѝ.

КОНТОРА ВЫМѢНЫ
ц. к. упр. гал. акц.
БАНКУ ГИПОТЕЧНОГО
купуѥ и спродаѥ
всякѝ ефекта и монеты
по курсѣ деннôмъ найдокладнѣйшôмъ, не числячи жаднои провизіи.
Яко добру и певну льокацію поручаѥ:

$4\frac{1}{2}\%$ листы гипотечнѝ.
5% листы гипотечнѝ преміованѝ.
5% листы гипотечнѝ безъ преміи.
$4\frac{1}{2}\%$ листы Тов. кредитового земс.
$4\frac{1}{2}\%$ листы Банку краѥвого.
$4\frac{1}{2}\%$ пожичку краѥву галицку.
4% пожичку пропинаційну галицку.
5% „ „ буковиньску.
$4\frac{1}{2}\%$ пожичку угорскои желѣзнои дороги державнои.
$4\frac{1}{10}\%$ пожичку пропинаційну угорску.
4% угорскѝ Облигаціи индемнизаційнѝ,

котрѝ то паперѣ контора вымѣны Банку гипотечного всегда купуѥ и продаѥ **по цѣнахъ найкористнѣйшихъ.**

Увага: Канторъ вымѣны Банку гипотечного пріймаѥ ôдъ Вп. купуючихъ всякѝ **выльосованѝ, а вже платнѝ мѣстцевѝ** паперѣ цѣннѝ, якъ такожъ **купоны за готôвку, безъ всѣлякои провизіи, а противно замѣсцевѝ,** лишень за ôдтрученьемъ коштôвъ.

До ефектôвъ, у котрыхъ вычерпали ся купоны, доставляѥ новыхъ аркушѣвъ купоновыхъ, за зворотомъ коштôвъ, котрѝ самъ поносить.

Во всѣхъ округахъ и провинціяхъ **пошукуе ся** за сталымъ вынагородженьемъ або за высокою провизією
АҐЕНТÔВЪ
для фабрики сукна и мужескои конфекціи Дôмъ Вывозу: „пôдъ Опавою“ въ Troppau.

найлѣпшій, бо власного выробу
Буліонъ
заряду Двора Лапшинъ
п. Бережаны: кильо
№ 00 зъ труфлями 7 зр. 50 к.
„ I доскональный 6 „ 50 „
„ II знаменитый 5 „ 50 „

Буліонъ сей, узнаный найбôльшими повагами лѣкарскими за найлѣпшій, заступаѥ и перевысшаѥ всякѝ мяснѝ екстракты заграничнѝ.

Въ торговляхъ лишень въ формахъ **пôдковы зъ крестомъ** спродають сей буліонъ

Мешканьцѣ Львова!
можуть хôснувати ся знаменитымъ вынаходкомъ
проф. Соксельета
МОЛОКО
стерилизоване
пôсля методы того професора, ѥсть найлѣпшимъ зъ штучныхъ кормôвъ для немовлятъ и заступаѥ цѣлкомъ кормъ грудный.

Дѣти, скормленѝ тымъ молокомъ не слабують на жаднѝ слабости жолудковѝ або кишковѝ и въ загалѣ не пôдлягають такъ легко слабостямъ.

Цѣна мѣсячного кормленя 180 фляшокъ 7 зл.
Молоко коштуѥ найменше два разы тôлько.
Проспекта и поясненя даромъ. Замовленя пріймаѥ
Контора Льеопольда Литыньского,
у Львовѣ, при улицѣ Валовой ч. 14 (побôчь Центральнои Каварнѣ.)

Дерево
рѣзане на части 10 цетнарôвъ зъ доставою до дому въ замкненôмъ возѣ 4 зр. 50 кр.
На 4 части рѣзане 4 зр. 70 кр.
5 цетнарôвъ **угля сальонового** въ кôсткахъ зъ доставою до дому 3 зр. 50 кр.
Зъ причины великого запасу пріймаѥ замовленя
Торговля Важного,
у Львовѣ, улиця Чарнецкого ч. 2.
Сягъ букового дерева по 15 зр. зъ доставою.

Іоанъ Важный
поручаѥ свою богато заосмотрену торговлю **гербаты россійскои „Попова“** и товарôвъ корѣнныхъ, немевше **вина, водъ минеральныхъ, масла десерового** и т. д. Специяльно уряджена **комната до снѣдань,** где для выгоды Вп. Публики можна дôстати горячѝ страви.
На складѣ удержуѥ такожъ дерево опалове и углье.

БРОНИСЛАВЪ ВИТКЕВИЧЬ
аптикарь у Львовѣ (улиця Жолкôвска, побôчь рампы)
поручаѥ:
Нервотонъ.
Средство домове помôчне у многихъ боляхъ, ревматизмахъ, ломаняхъ, исхіосъ и паралижахъ.
Цѣна фляшки: 40 кр.

Подяка. Добротвôръ, 13 марта 1890.
Вп. Брониславъ Виткевичь, аптикарь, Львôвъ-Пôдзамче.

Передъ кôлькома лѣтами черезъ апоплыексію утративъ я силу въ правôй руцѣ, що тымъ тяжше мя дôткнуло, що зъ причины того мусѣвъ я покинути выгôдне мѣсце яко официялиста приватный и зôставати зъ моею родиною безъ найменшои помочи.

Въ моихъ терпѣняхъ уживавъ я найрозличнѣйшихъ средствъ, якѝ менѣ тôлько раджено, но все на дармо.

Доперва уживанье черезъ довшій часъ **„Нервотону“,** препоручуваного въ анонсахъ **„Календаря здоровя Леопольда Литыньского“,** доказало чуда! Ото теперь рушаю рукою якъ давнѣйше. Дякую Вамъ Пане, що своимъ чудеснымъ средствомъ стали вы найбôльшимъ добродѣемъ терпячихъ людей. Антоній Новаковскій.

КАДИЛО КОРОЛЕВСКЕ

Зъ друкарнѣ В. Лозиньского, пôдъ зарядомъ В. И. Вебера.